

punktet imidlertid være, at der er fuld regres. Erhvervslivets ansvarsforsikringer tegnes ofte efter en individuel vurdering af risikoen i den enkelte virksomhed. Forsikrings-selskabet følger virksomhedens skadesforløb, hvilket har betydning for regulering af præmierne. I visse tilfælde deltager forsikrings-selskabernes sagkyndige endog i selve tilrettelæggelsen af arbejdet med henblik på at forebygge, at ansvarspådragende skader opstår. Societetets hensigt er dog ikke, at en fuld regresret nødvendigvis skal udnyttes fuldt ud. Det bør imidlertid efter societetets opfattelse overlades til forsikrings-selskaberne indbyrdes ved regresaftaler at fastlægge, i hvilket omfang og under hvilke omstændigheder tingsforsikringen kan fratage regres over for ansvarsforsikringen, uden at erstatningsrettens skadesforebyggende effekt forringes.

Industrirådet nævner i sin udtalelse, at det gennem årtiers påvirkning er opnået, at formentlig samtlige erhvervsvirksomheder har tegnet erhvervsansvarsforsikring, og at det gennem en betydelig standardisering har været muligt i en række tilfælde at etablere denne forsikring uden særlige vanskeligheder for forsikringstageren. Særligt om den foreslåede undtagelse for defekte produkter fremhæves det, at dette forslag vil betyde, at produktansvaret og det almindelige erhvervsansvar adskilles. I betragtning af at produkt- og erhvervsansvar – ikke mindst i forsikringsmæssig henseende – behandles i sammenhæng med og i tilknytning til hinanden, må et sådant resultat efter rådets opfattelse anses for uønskærdigt.

Det nævnes i denne forbindelse, at dansk industri og dansk forsikring er enige om, at det for at undgå huller i forsikringsdækningen er vigtigt at sikre, at der tegnes en kombineret produkt- og erhvervsansvarsforsikring – eller i hvert fald, at de to forsikringer tegnes i samme selskab. Med den forskelsbehandling, som lovudkastet indebærer for produktansvar og erhvervsansvar, forventes det, at den i dag eksisterende tilskyndelse til etablering af en kombineret forsikring for de nævnte ansvarsarter vil bortfalde. Det vil blive en uheldig konsekvens heraf, at skadevolder og skadelidte stilles i en ubehagelig situation som følge af afgrænsningsvanskeligheder vedrørende ansvaret og dækningsområdet for separate produktansvars- og erhvervsansvarspolicer.

Forbrugerrådet finder, at man bl.a. af præventionshensyn bør bevare erstatningspligten i videre omfang end foreslået af udvalget for skade, som i offentlig eller erhvervmæssig virksomhed er forvoldt på ting, der hovedsageligt anvendes til privat brug eller forbrug.

Boligministeriet har anført, at det bl.a. af præventive årsager bør overvejes at fastholde erstatningsansvaret inden for byggeriets område i videre omfang end foreslået af udvalget.

Justitsministeriet kan tiltræde, at det navnlig af præventive grunde må anses for hensigtsmæssigt at bevare regressen i erhvervsforhold. Det må endvidere anses for ønskeligt at undgå de afgrænsningsvanskeligheder mellem produkt- og andet erhvervsansvar, som udvalgets udkast ville medføre. Som følge heraf, og da offentlig virksomhed i denne sammenhæng bør ligestilles med erhvervmæssig virksomhed, foreslås det, at der skal være fuldt erstatningsansvar, hvis en skade er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervmæssig virksomhed eller virksomhed, der kan ligestilles hermed, se forslagets § 19, stk. 2, nr. 2, sammenholdt med § 19, stk. 1. Dette forslag medfører samtidig, at flere af de særlige undtagelser, som udvalget havde foreslået, er udgået af forslaget. Resultatet ville imidlertid normalt altid blive det samme, selv om disse undtagelser var bevaret i forslaget, idet de skader, som er omfattet af undtagelserne, næsten altid vil være forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervmæssig virksomhed. Dette gælder dog ikke ansvaret efter færdselsloven, luftfartsloven og søloven, og erstatning efter disse loves ansvarsregler er derfor undtaget, se forslagets § 21.

Som nævnt har udvalget foreslået en særlig regel om lempelse af arbejdstagerens ansvar. Udvalget har imidlertid ikke overvejet, om der bør gælde noget særligt i tilfælde, hvor den skade, som den ansatte har forvoldt, er dækket af tings- eller driftstabsforsikring hos skadelidte eller af arbejdsgiverens ansvarsforsikring. Spørgsmålet blev berørt i betænkning nr. 352/1964 om arbejdsgiverens erstatningsansvar for ansattes skadegørende handlinger m.v., side 31, men det daværende udvalg tog ikke stilling til spørgsmålet, idet det fandt, at det faldt uden for dets kommissorium.

Da der som nævnt efter forslaget skal være fuld regres, hvis en skade er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervmæssig virksomhed, finder justitsministeriet, at spørgsmålet bør løses i lovforslaget, således at der udformes en særlig regel, der begrænser arbejdstagerens ansvar. Det foreslås derfor i § 19, stk. 3, at arbejdstagerens ansvar helt bortfalder, såfremt skaden er dækket af en tingsforsikring eller driftstabsforsikring hos skadelidte, eller af arbejdsgiverens ansvarsforsikring. Af præventionsmæssige årsager fastholdes den ansattes ansvar dog, hvis der er handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Det kan nævnes, at det ofte i policevilkårene for arbejdsgiverens ansvarsforsik-